

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ. תָּנִי רַבִּי יוֹסִי אֵלֶיךָ עַד אֵי
וַעֲזָא"ל. כְּמָה דְּאִתְּמַר דְּאַפִּיק (ד"א דאפיל)

לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְקַדְּוֵשׁתָּא דְלַעִילָא. וְאִי תִימָא
וְהִידָּהּ יִכְלוּ לְאַתְקִימָא בְּהָאִי עֲלָמָא. אָמַר רַבִּי הִיֵּיא
אֵלֶיךָ הָווּ מֵאַנּוּן דְּכַתִּיב וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאֶרֶץ. וְהָא
אִתְּמַר דְּאֵלֶיךָ אִתְּחִיזוּ לְבָנֵי נָשָׂא כְּחִיזוּ דְלַהוֹן. וְאִי
תִימָא הִידָּהּ יִכְלוּ לְאַתְהַפְּכָא. הָא אִתְּמַר דְּאַתְהַפְּכִין
לְכַמָּה גְּוֹנִין וּבְשַׁעֲתָא דְנִתְּחִי אֲנְלִימוּ בְּאִוִירָא דְעֲלָמָא
וְאַתְחִיזוּן כְּבָנֵי נָשָׂא.

וְהִנֵּי עַד אֵי וַעֲזָא"ל דְּמַרְדּוּ לַעִילָא וְאַפִּיל לֹון קְדָשָׁא
בְּרִידָּהּ הוּא וְאַנְלִימוּ בְּאַרְעָא וְאַתְקִימוּ בֵּיהּ וְלֹא
יִכְלוּ לְאַתְפַּשְׁטָא מִנִּיהּ. וְלְבַתֵּר טָעוּ בְּתֵר נָשִׁי עֲלָמָא.
וְעַד כְּעַן יוֹמָא דָּא אַנּוּן קִיִּימִי וְאוֹלְפִי חֲרָשִׁין לְבָנֵי
נָשָׂא וְאוֹלִידוּ בְּנִין וְקָרוּ לְהוּ עֲנָקִים גְּבָרִין. וְאַנּוּן
נְפִילִים אֶקְרוּן בְּנֵי אֱלֹהִים. וְהָא אִתְּמַר.

לשון הקודש

תאמר, איך יכלו להתהפך? הרי נאמר
שמתהפכים לכמה גוונים. ובשעה שיורדו,
התלבשו באויר העולם ונראו כבני אדם.
וַעֲזָא"ל וַעֲזָא"ל הִלְלוּ שְׁמִרְדּוּ לְמַעְלָה
וְהִפִּילֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִתְלַבְּשׁוּ
בְּאֶרֶץ וְהִתְקַיְּמוּ בָּהּ, וְלֹא יִכְלוּ לְאַתְפַּשְׁטָא
מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כֵּךְ טָעוּ אַחַר נְשׁוֹת הָעוֹלָם.
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם קִיִּימִים וּמְלַמְּדִים

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ. שָׁנָה רַבִּי יוֹסִי, אֵלֶיךָ
עַד אֵי וַעֲזָא"ל, כְּמָה שְׁנַאֲמַר שְׁהוּעִיא וְד"א
שְׁהִפִּילוּ אֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִהַקְּדָשָׁה שְׁלַמְעֵלָה. וְאִם תֹּאמַר, אִיךָ
יִכְלוּ לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם הַזֶּה? אָמַר רַבִּי
הִיֵּיא, אֵלֶיךָ הָיוּ מֵאַנּוּן שְׁכַתּוּב וְעוֹף
יַעֲוֹפֵף עַל הָאֶרֶץ. וְהִנֵּי נִאֲמַר שְׁאַלְהָ
נִרְאִים לְבָנֵי אָדָם כְּמַרְאֵה שְׁלָהֵם. וְאִם

השלמה מההשמטות (סימן מ"ו)

אָמַר רַבִּי רְחוּמַאי כְּבוֹד וְלֵב הֵרִי הֵן אֶחָד אֱלֹא
שְׁכָבוֹד נִקְרָא עַל שֵׁם מַעֲלָה וְלֵב אֶתְקַרֵּי עַל
שֵׁם פְּעוּלַת מִטָּה. וְהֵינּוּ כְבוֹד הַשֵּׁם וְהֵינּוּ לֵב
הַשָּׁמַיִם. מָאי נִיְהוּ (ישעיה ו) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ אֱלֹא
כָּל אוֹתָהּ אֶרֶץ שֶׁנִּבְרָאת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁהוּא לְמַעֲלָה
בְּנֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְלֵאָה מִכְּבוֹד הַשֵּׁם וּמָאי נִיְהוּ
חֲכָמִים וְדִכְתִּיב (משלי ג) כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֵלוּ וְכִתִּיב
(יחזקאל ג) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

וּמָאי הָיוּ כְבוֹד זֶה. מָשָׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְמַלְךְ
שֶׁהָיָה לוֹ מִטְרוֹנִיתָא בְּחִדְרוֹ שֶׁכָּל חֵילָיו
מִשְׁתַּעֲשְׂעִין בָּהּ וְהָיוּ לָהּ בָּנִים וּבָאִים כָּל הַיּוֹם
לְרֹאוֹת פָּנֵי הַמֶּלֶךְ וּמְבָרְכִין אוֹתוֹ אָמְרוּ לוֹ אָנָּה
אֲמִנּוּ אָמַר לָהֶם לֹא תוּכְלוּ לְרֹאוֹתָהּ עֵתָה. אָמְרוּ

לשון הקודש

למעלה כנגד ארץ ישראל, מלאה
מכבוד השם, ומה הם? חכמים, שכתוב
(משלי ג) כבוד חכמים ינחלו, וכתוב (יחזקאל
ג) ברוך כבוד ה' ממקומו.

ומה היה הכבוד הזה? משל למה הדבר
דומה? למלך שהיתה לו גבירה בתדרו
שכל חיליו משתעשעין בה, והיו לה
בנים, ובאים כל היום לראות פני המלך
ומברכין אותו. אמרו לו: אנה אמנו?
אמר להם: לא תוכלו לראותה עתה.

בשפים לבני אדם, והולידו בנים, וקראו
להם ענקים גבורים. ואותם נפילים
נקראים בני אלהים, והרי נתבאר.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ו)

אמר רבי רחומאי, כבוד ולב הרי הם
אחד, אלא שכבוד נקרא על שם מעלה,
ולב נקרא על שם פעלת מטה, והינו
כבוד השם, והינו לב השמים. מה הוא
(ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו? אלא כל
אותה ארץ שנבראת ביום ראשון, שהיא

בְּרוּכָה תִּהְיֶה בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא. וּמֵאֵי דְכִתְיִב
 מִמְּקוֹמוֹ מְכַלְל דְּלִיכָא דִּידַע אֶת מְקוֹמוֹ מִשָּׁל
 לְמִטְרוּנֵיתָא שְׂבָאָה מִמְּקוֹם רְחוֹק וְלֹא יָדְעוּ מֵאִין
 בָּאָה עַד שָׂרְאוּ שֶׁהִיא אִשְׁתַּ חֵיל נָאָה וְהַגְנוּנָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂיהָ, אָמְרוּ זֹאת וְדָאֵי מִן הָאֹר וְנִלְקָחָה כִּי
 בְּמַעֲשֵׂיהָ הֵאִירָה אֶת הָעוֹלָם. שָׂאֲלוּ אוֹתָהּ מֵאִין אֶת
 אָמְרָה לָהֶם מִמְּקוֹמֵי אָמְרוּ אִם בֵּן גְּדוּלִים אֲנִישֵׁי
 מְקוֹמָךְ בְּרוּכָה תִּהְיִי וּמְבֹרָךְ מְקוֹמָךְ.

וְכִי אֵין כְּבוֹד יי אַחַד מִצְבָּאוֹתָיו לֹא גָרַע אֲמֵאֵי
 מְבָרְכִין לִיה. אֲלֵא מִשָּׁל לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה,
 לְאִישׁ שֶׁהָיָה לוֹ גֵּן נָאָה וְחוּץ לְגֵן בְּקִרְוֹב מִפְּנֵי
 חֲתִיבַת שָׂדֵה. וְאִם הַשָּׂקָה חֲגֵן בְּתַחֲלַת שְׂקִיּוֹתָיו
 הִלְכוּ לָהֶם הַפְּמִים עַל כָּל חֲגֵן. אֵךְ אוֹתָהּ חֲתִיבָה
 שֶׁל שָׂדֵה שֶׁהִיא אֵינָה דְבוּקָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהַכֹּל

לשון הקודש

מְקוֹמָךְ, בְּרוּכָה תִּהְיִי וּמְבֹרָךְ מְקוֹמָךְ.
 וְכִי אֵין כְּבוֹד ה' אַחַד מִצְבָּאוֹתָיו לֹא
 גָרַע, לְמָה מְבָרְכִים אוֹתוֹ? אֲלֵא מִשָּׁל
 לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה? לְאִישׁ שֶׁהָיָה לוֹ גֵּן
 נָאָה, וְחוּץ לְגֵן בְּקִרְוֹב מִפְּנֵי חֲתִיבַת
 שָׂדֵה, וְאִם הַשָּׂקָה חֲגֵן בְּתַחֲלַת שְׂקִיּוֹתָיו –
 הִלְכוּ לָהֶם הַפְּמִים עַל כָּל חֲגֵן, אֵךְ אוֹתָהּ
 חֲתִיבָה שֶׁל שָׂדֵה שֶׁהִיא אֵינָה דְבוּקָה,
 אֵף עַל פִּי שֶׁהַכֹּל אַחַד הוּא, לְפִיכָךְ פְּתַח

אָמְרוּ: בְּרוּכָה תִּהְיֶה בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא.
 וְמָה שְׂבָתוֹב מִמְּקוֹמוֹ, מְכַלְל שְׂאִין יוֹדַע
 אֶת מְקוֹמוֹ. מִשָּׁל לְגִבְיָה שְׂבָאָה מִמְּקוֹם
 רְחוֹק וְלֹא יָדְעוּ מֵאִין בָּאָה. עַד שָׂרְאוּ
 שֶׁהִיא אִשְׁתַּ חֵיל נָאָה וְהַגְנוּנָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂיהָ, אָמְרוּ: זֹאת וְדָאֵי מִן הָאֹר
 נִלְקָחָה, כִּי בְּמַעֲשֵׂיהָ הֵאִירָה אֶת הָעוֹלָם.
 שָׂאֲלוּ אוֹתָהּ: מֵאִין אַתָּה? אָמְרָה לָהֶם:
 מִמְּקוֹמֵי. אָמְרוּ: אִם בֵּן, גְּדוּלִים אֲנִישֵׁי

אָתָּר הוּא לְפִיכָךְ פִּתַּח לָהּ מְקוֹם וְהִשְׁקָה לָהּ לְבִדְהָ.

(עד כאן מההשמטות)

וַיֹּאמֶר יי אִמְחָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאָדָמָה. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח (ישעיה נה) כִּי לֹא
מַחֲשָׁבוֹתֵי מַחֲשָׁבוֹתֵיכֶם.

תָּא חַזִּי, כַּד בַּר נָשׁ בָּעֵי לְנַקְמָא מֵאַחְרָא שְׁתִּיק
וְלֹא אָמַר מִיּוֹדֵי. דְּאִילוּ אוֹדְעִיה יִסְתַּמַּר וְלֹא
יִכִּיל לֵיהּ. אֲבָל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאוּ חֲכִי עֶבֶד.
לֹא עֶבֶד דִּינָא בְּעֵלְמָא עַד דְּאַכְרִיז וְאוֹדַע לְהוּ
זְמַנָּא תְּרִין וּתְלַתָּא. בְּגִין דְּלֹא אִיתָאֵי דִּימְחִי בִּידֵיהּ
דִּיִּימָא לֵיהּ מָה עֶבְדַּת וְלֹא יִסְתַּמַּר מְנִיָּה וְלֹא יִכִּיל
לְקַיִימָא קַמֵּיהּ.

תָּא חַזִּי, וַיֹּאמֶר יי אִמְחָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. אוֹדַע לֹזֵן עַל יְדָא דְנַח
וְאַתְרֵי בַּחוּן כַּמָּה זְמַנִּין וְלֹא שְׁמַעוּ. בְּתַר דְּלֹא שְׁמַעוּ,

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא לא עושה כֶּךָ, לא
עושה דִּין בעולם עד שִׁמְכְרִיז ומודיע
לָהֶם פעם פעמים וְשִׁלְשׁ, כִּי אֵין מִי
שִׁימְחָה בְּיָדוֹ שִׁיאֲמַר לוֹ מָה עֲשִׂיתָ, וְלֹא
יִשְׁמַר מִמֶּנּוּ וְלֹא יוֹכֵל לַעֲמֹד לְפָנָיו.

בַּא רְאָה, וַיֹּאמֶר ה' אִמְחָה אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. הוֹדִיעַ
לָהֶם עַל יְדֵי גַח וְהִתְרָה בָּהֶם כַּמָּה פְּעָמִים

לָהּ מְקוֹם וְהִשְׁקָה אוֹתָהּ לְבִדְהָ: ע"כ
מההשמטות.

וַיֹּאמֶר ה' אִמְחָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר
בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח,
(ישעיה נה) כִּי לֹא מַחֲשָׁבוֹתֵי מַחֲשָׁבוֹתֵיהֶם.

כַּא רְאָה, כְּשֶׁבִּין אָדָם רוֹצֵה לְנַקֵּם מֵאַחֵר,
הוּא שׁוֹתֵק וְלֹא אוֹמֵר דְּבַר. שְׂאֵם יוֹדִיעַ
לוֹ, הֵהוּא יִשְׁמַר וְלֹא יוֹכֵל לוֹ. אֲבָל

אֵייתִי עֲלֵיהוֹן דִּינָא וְאוֹבִיד לֹון מֵעַל אִפִּי אֶרְעָא.
תָּא תְּזִי, מַה כְּתִיב בֵּיהּ בְּנַח וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ (ס' א)
נַח לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ. (זה מקומו בדף ס' ובתוס')

בהגהת האר"י (ס"א אָמַי הָכָא לֵאמֹר. וְאָמַי זֶה. אֶלָּא לֵאמֹר דָּא אִתְתָּא. זֶה דָּא צְדִיק. רָמֵז דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָרָא לִיהּ לְנַח בְּיַהּ דְאֶרְעָא. לֵאמֹר. מָאִי לֵאמֹר. אֶלָּא אֲתֵר דָּא קָרִי לִיהּ נַח וּמֵאן אִיהוּ אֶרְעָא קְדִישָׁא. לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ עִבְד לִיהּ קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְתַתָּא כְּנוּנָא עִלְאָה. כְּתִיב הָכָא זֶה יִנְחַמְנוּ וּכְתִיב הָתָם (ישעיה כה) זֶה יִי קוֹיְנוּ לוֹ. וְכַאֲזִי אַעֲזֵן צְדִיקָיָא דְרִשְׁמִין בְּרִשְׁמֵי דְנוֹשְׁפִנְקָא דְמִלְכָּא עִלְאָה לְמַחֲוֵי בְשִׁמְיָהּ רִשְׁמִין. וְאִיהוּ שְׁוֵי שְׁמֵהּ בְּאֶרְעָא כְּדָקָא יְאוּת. כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח, וּכְתִיב, (בראשית כה) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. אָמַי לֹא כְתִיב אֶת. אֶלָּא הָתָם דְרַנָּא (קְדָא) וְהָכָא דְרַנָּא אֲחֵרָא. בְּטַה דְאֵת אֲמַר (ישעיה ו) וְאֶרְאָה אֶת ה'. וְאֶרְאָה יִי לֹא כְתִיב אֶלָּא אֶת יִי. אוּף הָכָא וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב דְרַנָּא דִּלְיָהּ קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא מְמַשׁ קָרִי לִיהּ יַעֲקֹב. אֲבָל הָכָא אֲתֵר, לְאֲבָלְלָא שְׂכִינְתָּא).

בִּנְיָא הָוָה יָדַע. אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא דְלֵיִט קְדִישָׁא בְרִיךְ
הוּא עֲלֵמָא דְכְתִיב אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָךְ.
אָמַר אָדָם קָמִי (דף נח ע"ב) קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל

לשון הקודש

בְּרִשְׁם שֶׁל חוֹתֶמֶת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִינָהּ לְהִיּוֹת רְשׁוּמִים בְּשִׁמּוֹ, וְהוּא שֵׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ כְּרָאוּי. כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח, וּכְתוּב (בראשית כה) וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יַעֲקֹב. לְמַה לֹא כְתוּב אֵת? אֶלָּא שֵׁם דְרַנָּה וְאֲחֵתָהּ, וְכַאֲזִי דְרַנָּה אֲחֵרָתָהּ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה ו) וְאֶרְאָה אֶת ה'. וְאֶרְאָה ה' לֹא כְתוּב אֶלָּא אֶת ה'. גַּם כַּאֲזִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב - דְרַנָּתוֹ מְמַשׁ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לוֹ יַעֲקֹב. אֲבָל כַּאֲזִי - לְהַכְלִיל אֶת הַשְׂכִּינָה.

מַאֲיִפָּה הִיָּה יוֹדַע? אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָלַל אֶת הָעוֹלָם, שְׂכִינְתוֹ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָךְ, אָמַר

וְלֹא שָׁמְעוּ. אַחַר שֶׁלֹא שָׁמְעוּ, הִבִּיא עֲלֵיהֶם דִּין וְהַאֲבִיד אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֶרֶץ.

כַּאֲ רָאָה מַה כְּתוּב בְּנַח, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ. וְלְמַה כַּאֲזִי לֵאמֹר, וְלְמַה זֶה? אֶלָּא לֵאמֹר - זֶה הָאִשָּׁה. זֶה - זֶה צְדִיק. רָמֵז שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לְנַח, מְנוּחַת הָאֶרֶץ. לֵאמֹר, מַה זֶה לֵאמֹר? אֶלָּא מְקוֹם זֶה קוֹרָא לוֹ נַח, וּמִיָּהוּ? אֶרֶץ הַקְדוּשָׁה. לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ, עֲשֵׂה אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַסָּה כְּרַגְמָא עֲלִינָהּ. כְּתוּב כַּאֲזִי זֶה יִנְחַמְנוּ, וּכְתוּב שֵׁם (ישעיה כה) זֶה ה' קוֹיְנוּ לוֹ. אֲשֶׁרֵי הַצְדִיקִים שְׂרִשׁוּמִים

עוֹלָם עַד מָתִי יִהְיֶה עֲלֵמָא בְּלִטְיוּתָא. אָמַר לִיה עַד
 דִּיתִילִיד לָךְ בֶּן מָהוּל כְּגִנוּנָא דִּילָךְ. וְהוּוּ מִתְכַּאן עַד
 שְׁעָתָא דִּאֲתִילִיד נַח. וּכְיִין דִּאֲתִילִיד חָמָא לִיה גְּזִיר
 רְשִׁים בְּאֵת קִדִּישָׁא. וְחָמָא שְׂכִינְתָא מִתְדַּבְּקָא בְּחֵדִיָּה.
 כְּדִין קָרָא שְׁמִיָּה עַל מָה דְעָבִיד לְבַתָּר.

בְּקַדְמִיתָא לָא הוּוּ יְדַעֵי לְמוֹרַע וְלִמְחָצֵד וְלִמְחַרְשׁ
 וְהוּוּ עָבְדֵי פּוֹלְחָנָא דְאַרְעָא בִּידֵיָּהוּ.
 כְּיִין דִּאָתָא נַח אֲתִקִּין אוּמְנוּתָא לְהוּ וְכַל מְאֲנִין
 דְצָרִיכִין לְתַקְנָא אֲרַעָא לְמַעְבַּד פִּירִין. הָדָא הוּא
 דְכָתִיב זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמַעֲצָבוֹן יְדִינוּ, מִן
 הָאֲדָמָה. דֵּאִיהוּ אִפִּיק אֲרַעָא מִמָּה דִּאֲתִלְטִיָּא. דִּהוּוּ
 זְרַעִין חֲטִיִּין וְקִצְרִין גּוֹבִין וְדַרְדְּרִין. וּכְגֵינֵי כֶּךָ כְּתִיב
 אִישׁ הָאֲדָמָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אִישׁ הָאֲדָמָה כְּמָה דִּאֵת אָמַר, (רות

לשון הקודש

בידיהם. כִּינן שְׂבָא נַח, הִתְקִין אֲמִנוֹת
 לָהֶם וְכַל הַבָּלִים שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן אֵת
 הָאֲדָמָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּת. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב זֶה
 יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמַעֲצָבוֹן יְדִינוּ מִן
 הָאֲדָמָה. שֶׁהוּא הוֹצִיא אֵת הָאָרֶץ מִמָּה
 שֶׁהִתְקַלְלָה שֶׁהָיוּ זֹרְעִים חֲטִיִּים –
 וְקוֹצְרִים קוֹצִים וְדַרְדְּרִים. וְלִכְּנֵן כְּתוּב
 אִישׁ הָאֲדָמָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִישׁ הָאֲדָמָה, כְּמוֹ

אָדָם לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ כְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, עַד מָתִי יִהְיֶה הָעוֹלָם בְּקַלְלָה?
 אָמַר לוֹ: עַד שִׁנְלֵד לָךְ בֶּן מָהוּל כְּמוֹתָךְ.
 וְהָיוּ מִתְכַּאן עַד שְׁעָה שְׁנוּלֵד נַח. וּכְיִין
 שְׁנוּלֵד, רָאָה אוֹתוֹ מָהוּל רְשׁוּם בְּאוֹת
 הַקֹּדֶשׁ, וְרָאָה שְׂכִינָה דְבוּקָה עִמּוֹ, וְאָז
 קָרָא אֵת שְׁמוֹ עַל מָה שֶׁעָשָׂה אַחֵר כֶּךָ.
 בְּתַחֲלָה לָא הָיוּ יוֹדְעִים לְזַרְעַם וְלִקְצֹר
 וְלַחְרֹשׁ, וְהָיוּ עוֹשִׂים עֲבוּדַת הָאֲדָמָה

איש נַעֲמִי. בְּגִין דְּאֶקְרִי צְדִיק וְאֶפִּיק לָהּ לְאַרְעָא
 בְּקֶרְבָּנָא דְעֶבֶד מִמָּה דְאֶתְלַמְּיָא דְכְּתִיב לֹא אֹסֵף
 לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֶבֶר הָאָדָם. וּבְגִין דָּא אֶקְרִי
 אִישׁ הָאָדָמָה. וְעַל דָּא קָרָא לִיהּ שְׁמָא עַל מַה דִּיִּיתִי.
 רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח (תהלים מז) לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְצָן. הַאי קָרָא אוּקְמוּהָ
 וְאֶתְמַר. אֲבָל לְכוּ חֲזוּ וְגו'. (מאי חֲזוּ כְּמָה דְאַתְּ אַמַּר, יִשְׁעִיה כֹּא)
 חֲזוֹת קִשְׁתָּה הוֹנֵד לִי. בְּעוֹבְדוֹי דְקִרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַגְלִי נְבוּאָה עֲלָאָה לְבַנֵּי נִשְׂאָ. אֲשֶׁר
 שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְצָן. שְׁמוֹת וְדָאֵי דְהָא שְׁמָא גְרִים לְכַלָּא (וְהוּא לְשׁוֹן שְׁמֻמוֹן) דְּאֶלּוּ
 חֲזוּ מַפְעָלוֹת יוֹד הָא וְאוּ הָא שָׁם קִיּוּם בְּאָרְצָן, אֲבָל
 בְּגִין דְּחֲזוּ מַפְעָלוֹת שְׁמָא דְאֱלֹהִים שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְצָן.
 אָמַר לִיהּ רַבִּי תִּיָּא הַשְׁתָּא אֲתַעְרַת לְהָאֵי. לֹאֵי,
 אָנָּא חֲכִי אֲמִינָא לִיהּ. בְּגִין דְּבִין שְׁמָא דָּא
 וּבִין שְׁמָא דָּא כְּלָא הוּא שְׁבַחָא. אֲבָל אָנָּא אֲמִינָא

לשון הקודש

הַנֵּד לִי. בְּמַעֲשֵׂי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נִגְלַתָּה נְבוּאָה
 עֲלִיּוּנָה לְבַנֵּי אָדָם. אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְצָן – שְׁמוֹת
 וְדָאֵי, שְׁבַרֵי הַשֵּׁם גֹּרֵם לְכַל (וְהוּא לְשׁוֹן שְׁמֻמוֹן).
 שְׂאֵלוּ הֵיךְ מַפְעָלוֹת יוֹד ה"א וְאִ"ו ה"א –
 שָׁם קִיּוּם בְּאָרְצָן, אֲבָל מִשׁוּם שְׁהִי
 מַפְעָלוֹת הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים – שָׁם שְׁמוֹת
 בְּאָרְצָן.

אָמַר לוֹ רַבִּי תִּיָּא, כַּעַת הַתְּעוֹרְרַת לְוַה?
 לֹא כִּד אֲנִי אֲמַרְתִּי לוֹ, מִשׁוּם שְׁבִין שָׁם
 זֶה וּבִין שָׁם זֶה הַכַּל הוּא שְׁבַת. אֲבָל אֲנִי

שְׁנַאֲמַר (רות א) אִישׁ נַעֲמִי. מִשׁוּם שְׁנַקְרָא
 צְדִיק וְהוֹצִיא אֶת הָאָרְצָן בְּקֶרְבָּן שְׁעִשְׂיָה
 מִמָּה שֶׁהִתְקַלְלָה, שְׁבַתוֹב לֹא אֹסֵף לְקַלֵּל
 עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֶבֶר הָאָדָם. וְלִכְּן
 נִקְרָא אִישׁ הָאָדָמָה, וְעַל זֶה קָרָא לוֹ שָׁם
 עַל מַה שְׁיִבֵּא.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים מז) לְכוּ חֲזוּ
 מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרְצָן.
 פְּסוּק זֶה הַקִּימוּהוּ וְנִתְבְּאָר. אֲבָל לְכוּ חֲזוּ
 וְגו' וְמָה זֶה חֲזוּ? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה כא) חֲזוֹת קִשְׁתָּה